

Výtvarná kultura jako nedílná
součást života každého jedince.

„Jsem samouk a jsem zvědavý. Nemám žádnou školu, nemusel jsem se tudíž pracně odnaučovat to, co bych se v ní učil. Nechci se míchat mezi akademiky, neboť člověk nesmí myslet akademicky. Jedinou mou školou je neustálé pozorování přírody a věcí kolem nás.“

Le Corbusier

Johannes Itten(1888 - 1967)

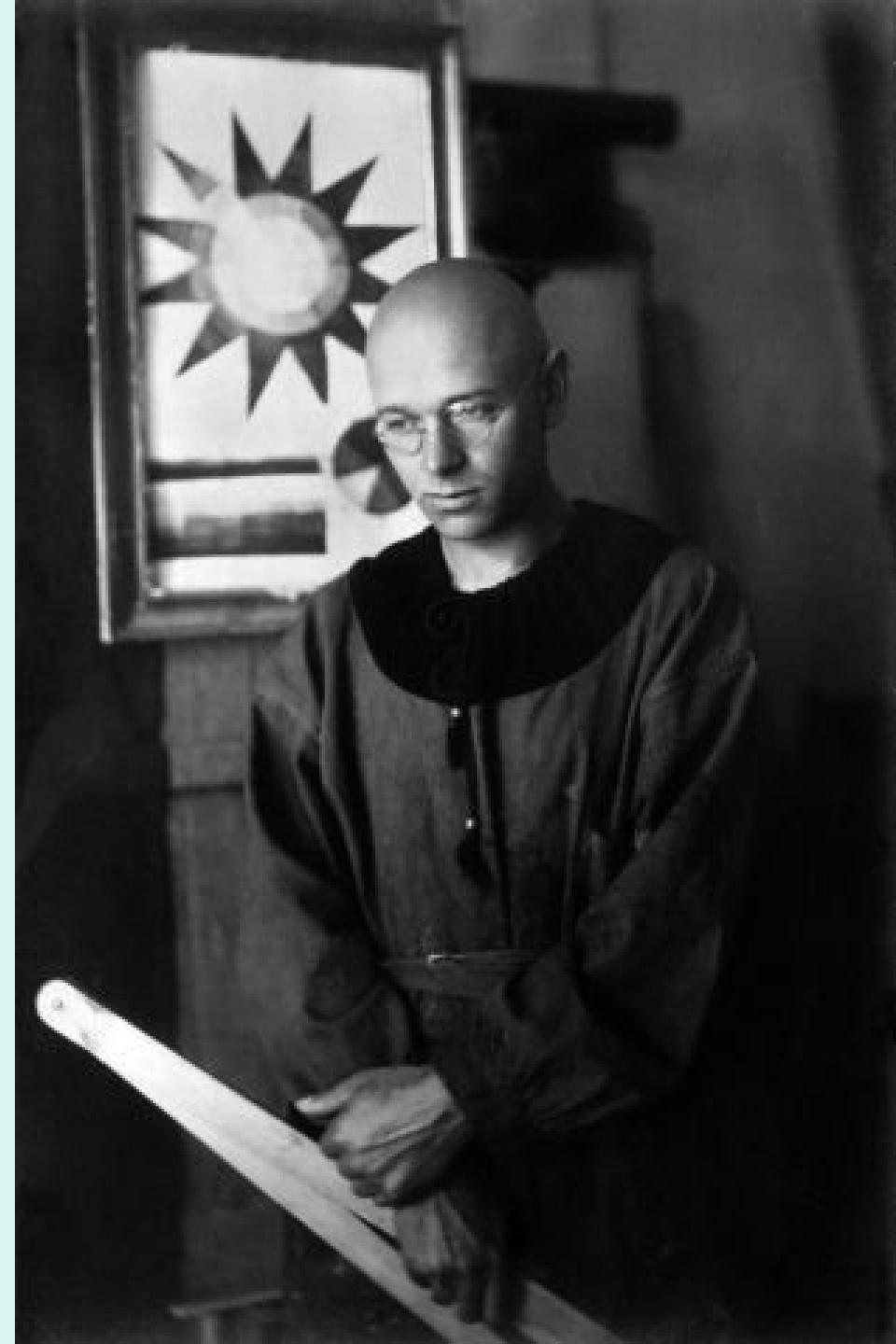
- byl švýcarský expresionistický malíř, designér, učitel, spisovatel a teoretik. Svou tvorbou byl spjat s Bauhausem.
- <https://www.youtube.com/watch?v=-03MuYmURwE&spfreload>

Kompozice ve oranžové,
modré a zelené

- Ideálem pedagogiky **Johannese Ittena** byl dětský věk.
- Hlavním cílem – ochránit počáteční neporušenost lidské bytosti a nechat ji, aby sama přirozeně zrála.
- Cílem vychovávat diferenciované individuality podstupující unikátní cestu.
- Státní školství vinil z prázdné pamětní výchovy a z dominance intelektuální složky na úkor komplexního rozvoje osobnosti. Tento přístup měl, podle něho, likvidační dopady nejen na talentované tvůrčí jedince, ale i na kulturu celé společnosti.

- Byl ovlivněn mysticismem
- Studenti se měli soustředit i na fyzickou kondici svého těla
- <https://www.youtube.com/watch?v=-03MuYmURwE&spfreload>
- (11:36 – fotky)

- Základem pedagogiky bauhausu byl **Vorkurs** – povinný pro všechny adepty – všichni uchazeči o studium na Bauhausu jej museli absolvovat
- pohovor a tvorba = přijetí do Vorkursu ne přijetí do Bauhausu
- ve Vorkursu zkoumali pedagogové povahu talentu
- Po přijetí na Bauhaus se studenti stali nejdříve učni = mohli začít pracovat v uměleckořemeslných dílnách (dřevo, sklo, kov, tkalcovství atd.)
- Po dosažení požadovaných dovedností – tovaryšské zkoušky
- V závěru studia – zkoušky mistrovské
- Vorkurs – dominance pedagogického působení

K čemu může sloužit kresba? Jak využíváme práci s tužkou?

- <http://theconversation.com/why-is-teaching-kids-to-draw-not-a-more-important-part-of-the-curriculum-60379>
- Kresba není něco, co by mělo být omezeno jen na hodiny výtvarné výchovy – je to dovednost, která může mít svou důležitou roli v různých oborech školního vzdělávání a později i v zaměstnání.

Ari Chand

- V článku se autor věnuje různému využívání kresby napříč obory, neboť kresebná dovednost rozvíjí pozorovací talent, jemnou motoriku, trpělivost, pečlivost, smysl pro detail. Tedy vlastnosti, které jsou vhodné pro většinu profesí.
- Kresba se využívá v mnoha oblastech, jako například medicína, ke zlepšení pozorovací schopnosti v diagnostice, v antropologii jako způsob psaní poznámek v terénu, ve vědě jako dokumentace experimentů a procesů, v designu jako záznam nápadů, v architektuře ke zmapování budov a také v technologii k vyvíjení prototypů.

- Kresebné napodobování skutečnosti zvládne v podstatě každý, přesto, že většina lidí považuje tuto zručnost za nedosažitelnou.
- Naučit se kreslit, vyžaduje cvik a také osvojení si jistých zásad, neméně podstatná je zde právě i trpělivost. Pokud se tomuto způsobu práce nevěnujeme je naše znázornění reality v kresbě omezené, ale neznamená to, že nejsme schopni kreslit. Jenže si ze základních škol neseme jakési stigma, že pokud nedokážeme namalovat skutečnost, tak jak ji vidíme, je to špatně.

Když lidé říkají, že nemohou kreslit, myslí tím, že nemohou něco nakreslit přesně tak, jak to vypadá. Ale jako každá dovednost, kresba musí být trénovaná.

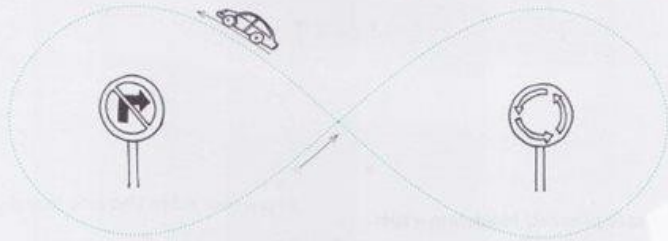
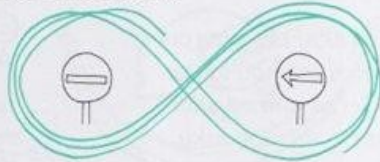

- Autor se v článku věnuje i bloku z kreslení, který vzniká postupem času a stává se překážkou pro využití kresby v běžném životě – **zaznamenávat si kresebně poznámky, úkoly či vzpomínky.**
- Pro záznam používáme zástupné symboly – **tedy písmo**, které jsem si osvojili drilem, a ten, ovšem vychází z kresby.

Nácvik vlnovky – ležatá osmička

Kreslení smyček kolem značek na jednu a na druhou stranu.

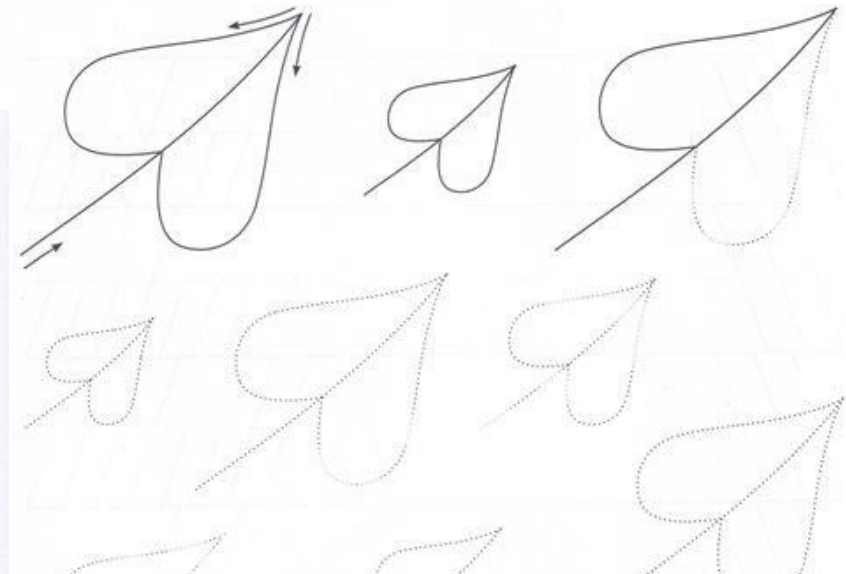
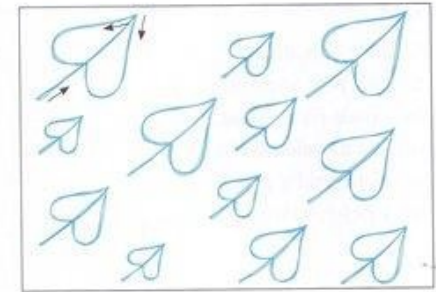
*Auto se k nám rychle blíží,
prach se za ním ušude víří.
Teď projíždí kolem značky
a už ujíždí do zatáčky.*

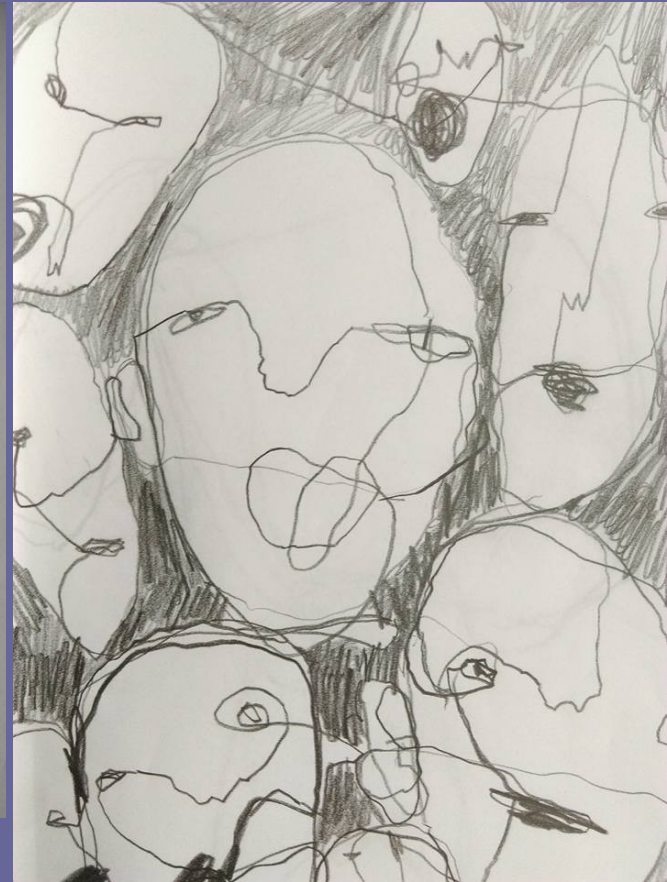
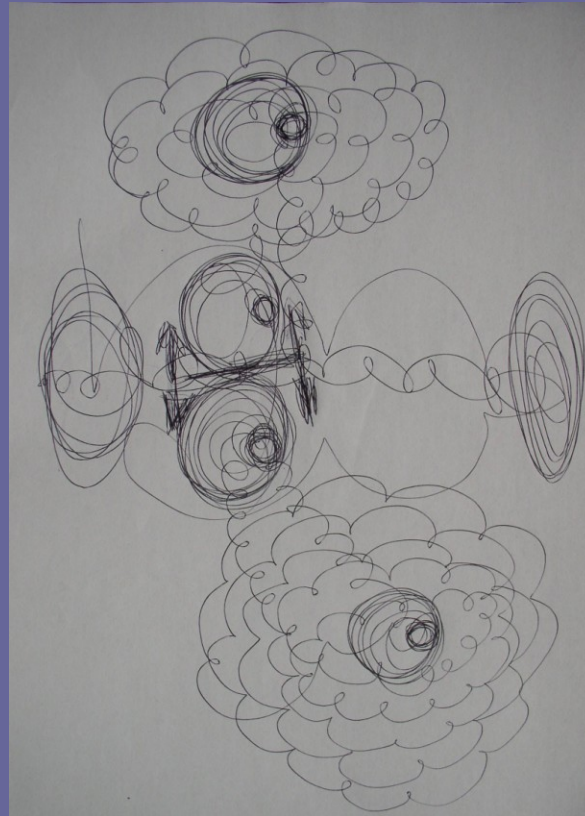
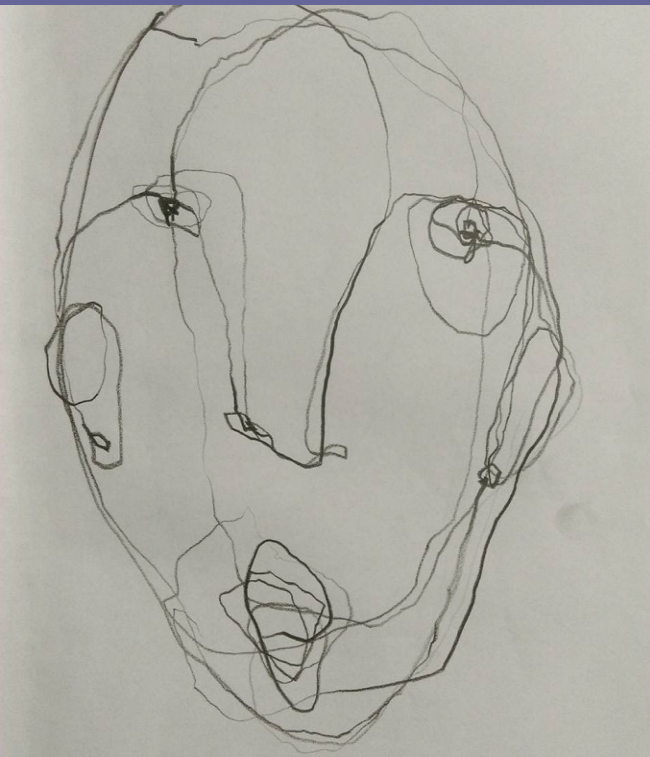
Psaní šikmé prohnuté čáry zdola nahoru s listem lípy

Lípa

Listy jako srdíčka
kreslí naše Anička.
Který strom takové má?
To Anička dobře zná.
Velkou lípu každý den
vidí přece před domem.

- Kresba nespočívá pouze v kopírování skutečnosti, ale lze ji využít i v plošném zjednodušení nebo jako automatickou kresbu, která vzniká většinou samovolně – tedy bez korekce našich smyslů (nejčastěji při telefonování).

Vývoj dětské kresby

- Kresba se u dětí mění v závislosti na vývoji a úzce souvisí s intelektem. To ale neznamená, že neobratné provedení kresby je příznakem duševní zaostalosti.
- **do 1 roku = Období skvrn**
- Pokud někteří rodiče dovolí svému dítěti v tomto věku „kreslit“, zjistí, že dítě tvoří skvrny, na čemkoliv a čímkoliv. Ale většina rodičů se ani nepokouší svému potomkovi dát tužku, aby se nedočkala případného úrazu.
- **po 1. roce = Stadium čmáranic**
- V tomto věku dítě obvykle čmárá všemi směry, aniž by pozvedlo tužku a tvoří tak na papíře různé čáry. Již v tomto věku lze kresbu interpretovat. Šťastné a vyrovnané dítě kreslí silné čáry, které zabírají na papíře hodně místa. Nevyrovnané dítě tužku velmi brzo zahodí.

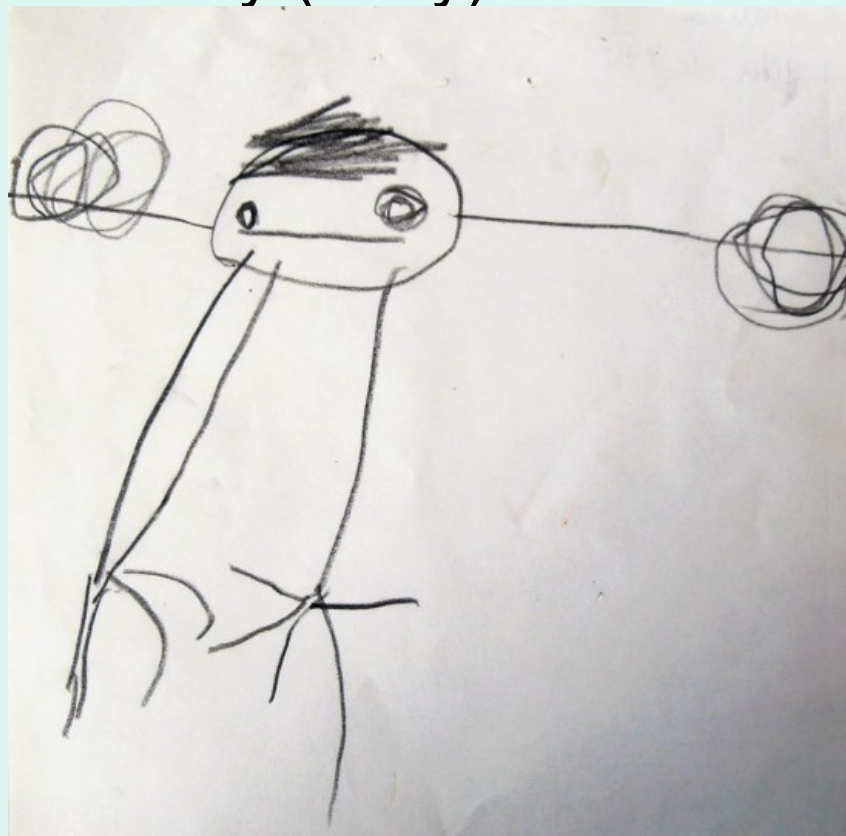
Stádium čmáranic (1- 3 roky)

- Ve stádiu čárání dítě často během kreslení mění původní nápad, většinou kresbu ani nedokončí. Někdy projeví určitý záměr až v závěru kreslení, jedná se o tzv. náhodný realismus a znamená to, že dítě prostě svou kresbu nakonec nějak pojmenuje podle toho, co mu čmáranice připomíná nebo co ho právě napadne.

mezi 3 -5 lety = Stadium „hlavonožců“ (univerzálních postav)

- Dítě již kreslení lépe zvládá a svým obrázkům dává určitý obsah. Kreslí postavy tzv. Hlavonožce, které jsou znázorněny kolečkem (představuje současně hlavu i tělo) a k němu připojuje dvě čárky (nohy) a často i další dvě čárky (ruce).

- Kolem 5. a 6. roku se již začíná v dětských kresbách objevovat i další kolečko, které znázorňuje trup. Postava je vždy nakreslena zepředu. Ruce připojuje k trupu v různé výšce.
- Až kolem 6. roku dítě nakreslí tělo úplné, se všemi končetinami. Do kresby postavy dítě promítá samo sebe, kreslí sebe a to tak, jak se právě cítí.

mezi 5 – 7 – někdy až 9 lety = Transparentnost (průhlednost) a sklápění

- Objekty, které dítě ve svých kresbách zobrazuje, jsou jakoby průhledné. I když by měl být vidět jen vnější část objektu, dítě zobrazí i to, co se nachází uvnitř.
- Např. nakreslí-li dům, vidíme, co je uvnitř domu, nakreslí-li postavu, vidíme skrz oblečení nohy, pupík.
- Pro tento věk je typické tzv. sklápění. Kresby jsou bez perspektivy, dítě nedokáže rozlišit, co je vodorovné a co je svislé. Předměty bývají disproporční.
- Dítě kreslí v tomto věku to, co zná, kreslí vše, o čem ví. Nakreslí například hlavu z profilu, ale přidá jí dvě oči, i když je vidět jen jedno. Ale ono ví, že na hlavě jsou oči dvě.

Mezi 7 – 12 lety = Vizuální realismus

- Dítě kreslí to, co vidí. Jeho vidění světa je již objektivnější. Nakreslí-li dům, není již vidět, co je uvnitř, pouze to, co je vidět okny. Kolem 7 let jsou některé děti schopné nakreslit profil.

po 12. roce = Zobrazení v prostoru

- Dětské kresby jsou velmi propracované, obsahují spoustu detailů, jsou vyumělkovanější.
- Děti se začínají soustředit na detail a realistické prvky. Jsou si vědomi svých vrstevníků a úrovně podrobnosti ve svých pracích.

Mezi 12 – 14 lety – Pseudo naturalistické období

- Děti se začínají soustředit na konečný produkt, na to, zda obraz vypadá dobře.
- Začínají chápat trojrozměrný prostor ve svých výkresech. Často jsou nespokojeny s výsledkem.

Krise dospívání mezi 14-17 rokem:

- V adolescentní fázi, jde o vědomou práci na kresebném umění, kde dochází k velkému zapojení vizuálního myšlení. Vytvořené kresby jsou velice individuální.

- https://www.ted.com/talks/ken_robinson_says_schools_kill_creativity?language=cs#t-149993

